

Dokumentas atspausdintas iš teismų praktikos paieškos sistemos INFOLEX. Praktika
(www.teismupraktika.lt)

Kortelė:

1953490_RegNr_e2-1886-798/2020

<http://www.infolex.lt/tp/1953490>

Civilinė byla Nr. e2-1886-798/2020

Teismo proceso Nr. 2-55-3-01167-2017-0

Procesinio sprendimo kategorijos: 3.3.2.5; 3.4.3.7.1 (S)

LIETUVOS APELIACINIS TEISMAS

N U T A R T I S

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2020 m. gruodžio 15 d.

Vilnius

Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Kazio Kailiūno, Vilijos Mikuckienės ir Antano Rudzinsko (kolegijos pirmininkas ir pranešėjas),

teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo civilinę bylą pagal trečiojo asmens A. S. atskirąjį skundą dėl Vilniaus apygardos teismo 2020 m. spalio 29 d. nutarties, kuria patenkintas kreditorės uždarnosios akcinės bendrovės „Tauralaukio namai“ prašymas **dėl kreditorinio reikalavimo patvirtinimo bankrutuojančios uždarnosios akcinės bendrovės „Tauralaukio kotedžai“ bankroto byloje.**

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė :

I. Ginčo esmė

1. Byloje kilo ginčas dėl dalies kreditorės uždarnosios akcinės bendrovės (toliau – UAB) „Tauralaukio namai“ kreditorinio reikalavimo pagrįstumo bankrutuojančios uždarnosios akcinės bendrovės (toliau – BUAB) „Tauralaukio kotedžai“ bankroto byloje.

II. Pirmosios instancijos teismo nutarties esmė

2. Vilniaus apygardos teismas 2020 m. spalio 29 d. nutartimi įtraukė kreditorę UAB „Tauralaukio namai“ į antros eilės BUAB „Tauralaukio kotedžai“ kreditorių finansinių reikalavimų sąrašą bei patvirtino jos 747 183,59 Eur dydžio finansinį reikalavimą. Pirmosios instancijos teismo nutartis grindžiama šiais argumentais:

2.1. Tiek iš nemokumo administratorei pateikto kreditorinio reikalavimo, tiek iš teismui pateikto prašymo dėl patikslinto kreditorinio reikalavimo patvirtinimo matyti, kad UAB „Tauralaukio namai“ bendra kreditorinio reikalavimo suma susideda iš: i) 488 460,09 Eur kreditorinio reikalavimo, kuris buvo patvirtintas BUAB „Tauralaukio kotedžai“ restruktūrizavimo byloje; ii) 288 732,05 Eur hipoteka užtikrinto kreditorinio reikalavimo, kildinamo iš 2019 m. lapkričio 28 d. reikalavimo perleidimo sutarties, sudarytos tarp BUAB „Tauralaukio kotedžai“ pirminio kreditoriaus A. N. ir UAB „Tauralaukio namai“; iii) 274 560, 86 Eur (2020 m. rugpjūčio 26 d. prašyme, pateiktame nemokumo administratorei nurodyta 285 752, 87 Eur) suma, kildinama iš atliktų mokėjimų už BUAB „Tauralaukio kotedžai“.

2.2. Pareiškėja UAB „Tauralaukio namai“ paaiškino, kad 488 460,09 Eur kreditorinis reikalavimas yra grindžiamas BUAB „Tauralaukio kotedžai“ 200 765,70 Eur skola, susidariusia iš atliktų mokėjimų už BUAB „Tauralaukio kotedžai“ laikotarpiu 2017 m. sausio 1 d. iki 2017 m. spalio 17 d. bei perimtomis reikalavimo teisėmis iš kreditorių K. G. (720,00 Eur), M. K. (1210,00 Eur), UAB „Apskaita visiems“ (702,70 Eur), A. V. (15 507,43 Eur), UAB „Domus estate“ (2 429,16 Eur), E. S. (84 464,99 Eur), UAB „Neilukas“ (47 495,25 Eur), UAB „Parama“ (108 007,80 Eur), UAB „Simis“ (11 647,50 Eur), UAB „Velvita“ (13 510,54 Eur), UAB „Hafen LT“ (1969,09 Eur), kas bendrai sudaro 287 694,39 Eur kreditorinio reikalavimo dalį. Pirmosios instancijos teismas atkreipė dėmesį, kad 720,00 Eur + 1210,00 Eur + 702,70 Eur + 15 507,43 Eur + 2 429,16 Eur + 84 464,99 Eur + 47 495,25 Eur + 108 007,80 Eur + 11 647,50 Eur + 13 510,54 Eur + 1969,09 Eur yra 287 664,46 Eur.

2.3. Pirmosios instancijos teismas nustatė, kad UAB „Tauralaukio namai“ 2017 m. lapkričio 21 d. mokėjimo nurodymu Nr. 91 sumokėjo 720,00 Eur advokatui K. G. pagal 2016 m. spalio 11 d. sąskaitą už teisinę pagalbą KG Nr. 2016-086 ir 2016 m. spalio 13 d. sąskaitą KG Nr. 2016-087, kurios buvo pateiktos BUAB „Tauralaukio kotedžai“.

2.4. 2018 m. vasario 19 d. UAB „Tauralaukio namai“ ir advokatas M. K., E. S., UAB „Simis“, UAB „Apskaita visiems“, UAB „Domus estate“, UAB „Velvita“, UAB „Neilukas“, UAB „Parama“, A. V. sudarė reikalavimo perleidimo sutartį, 2018 m. kovo 1 d. UAB „Tauralaukio namai“ ir UAB „Vilmstata“ sudarė reikalavimo perleidimo sutartį, 2018 m. kovo 7 d. UAB „Tauralaukio namai“ ir UAB „Hafen LT“ sudarė reikalavimo perleidimo sutartį. Minėtomis reikalavimo perleidimo sutartimis advokatas M. K., E. S., UAB „Simis“, UAB „Apskaita visiems“, UAB „Domus estate“, UAB „Velvita“, UAB „Neilukas“, UAB „Parama“, A. V., UAB „Vilmstata“, UAB „Hafen LT“ perleido reikalavimo teises į UAB „Tauralaukio kotedžai“ skolas.

2.5. Kreditorinio reikalavimo, kildinamo iš reikalavimo perleidimo sutarčių, daliai pagrįsti kreditorė UAB „Tauralaukio namai“ pateikė pirminių kreditorių PVM sąskaitas – faktūras, t. y. M. K., UAB „Apskaita visiems“, UAB „Neilukas“, UAB „Parama“, UAB „Simis“, UAB „Velvita“, UAB

„Domus Estate“ PVM sąskaitas faktūras bei pirminio kreditoriaus UAB „Hafen LT“ reikalavimą įrodantį vykdomąjį įrašą. Remiantis Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktika PVM sąskaitos faktūros laikomos kaip prekių (paslaugų) perdavimą patvirtinantys įrodymai. Byloje nėra duomenų, paneigiančių, kad šiose PVM sąskaitose nurodytos prekės (paslaugos) nebuvo pristatytos / suteiktos BUAB „Tauralaukio kotedžai“.

2.6. Teismas, įvertinęs į bylą pateiktus įrodymus, sprendė, kad kreditorė nepateikė įrodymų (be paskolos sutarčių), kurie patvirtintų, jog pirminis kreditorius A. V. savo prievolės pagal 2015 m. lapkričio 30 d. paskolos sutartį įvykdė realiai, t. y. paskolino BUAB „Tauralaukio kotedžai“ paskolos sutartyje nurodytą sumą – 14 173,56 Eur. 2015 m. lapkričio 30 d. paskolos sutarties, sudarytos tarp A. V. (paskolos davėjas) ir BUAB „Tauralaukio kotedžai“ (paskolos gavėjas) 3 punkte numatyta, kad paskolos gavėjas įsipareigoja pinigais išmokėti (užskaityti esamas paskolas) iki 2015 m. lapkričio 30 d. imtinai. Byloje nesant duomenų apie pirminio kreditoriaus A. V. įsipareigojimą pagal 2015 m. lapkričio 30 d. paskolos sutartį įvykdymą, BUAB „Tauralaukio kotedžai“, teismo vertinimu, nekilo prievolė grąžinti skolą ir dėl šių priežasčių A. V. negalėjo perleisti reikalavimo teisių, kurių pats neturėjo. Atsižvelgdamas į nurodytą, teismas sprendė, kad pareiškėjos UAB „Tauralaukio namai“ finansinis reikalavimas 15 507,43 Eur dalyje yra nepagrįstas, todėl netvirtinamas.

2.7. Pirmosios instancijos teismo vertinimu, byloje nustatytos aplinkybės patvirtino, kad paskolos pagal 2013 m. rugsėjo 6 d. paskolos sutartį Nr. ES01 ir 2013 m. rugsėjo 9 d. paskolos sutartį Nr. ES02 BUAB „Tauralaukio kotedžai“ buvo suteiktos, kas sudaro pakankamą pagrindą konstatuoti, jog tarp BUAB „Tauralaukio kotedžai“ ir E. S. susiklostė paskolos teisiniai santykiai ir kilo UAB „Tauralaukio kotedžai“ pareiga grąžinti E. S. 84 464,99 Eur (281 000 Lt (230 000 Lt + 51 000 Lt)) skolą bei palūkanas.

2.8. Teismas padarė išvadą, kad pareiškėjos UAB „Tauralaukio namai“ (M. K., E. S., UAB „Simis“, UAB „Apskaita visiems“, UAB „Domus estate“, UAB „Velvita“, UAB „Neilukas“, UAB „Parama“, UAB „Hafen LT“ reikalavimo teisių perėmėjos) 271 437,03 Eur (1210,00 Eur + 84 464,99 Eur + 11 647,50 Eur + 702,70 Eur + 2 429,16 Eur + 13 510,54 Eur + 47 495,25 Eur + 108 007,80 Eur + 1969,09 Eur) dydžio finansinis reikalavimas atsakovei BUAB „Tauralaukio kotedžai“ yra pagrįstas rašytiniais įrodymais, kuriuos paneigiančių duomenų byloje nėra.

2.9. Siekdama patvirtinti 200 765,70 Eur kreditorinio reikalavimo dalį, kildinamą iš atliktų mokėjimų už BUAB „Tauralaukio kotedžai“, pareiškėja pateikė į bylą „Swedbank“, AB sąskaitos išrašą nuo 2017 m. sausio 1 d. iki 2017 m. sausio 17 d. Minėtas sąskaitos išrašas patvirtina, kad UAB „Tauralaukio namai“ nurodytu laikotarpiu už BUAB „Tauralaukio kotedžai“ viso atliko mokėjimų 214 582,66 Eur sumai. Taip pat iš į bylą pateiktų sąskaitos išrašų matyti, kad nuo 2017 m. spalio 17 d. iki 2020 m. rugpjūčio 25 d. atliko mokėjimų už bankrutuojančią bendrovę už bendrą – 285 752,87 Eur įmokų sumą, tačiau pareiškėja prašo patvirtinti 274 560,86 Eur reikalavimo dalį, kadangi 2018 m. balandžio 3 d. iš BUAB „Tauralaukio kotedžai“ įsigijo žemės sklypą su gyvenamaisiais namais, adresu (duomenys neskelbtini), o mokėjimai po 2018 m. balandžio 3 d. pirkimo-pardavimo sutarties sudarymo buvo faktiškai susiję su šio turto išlaikymu. Taigi, pagrįsdama kreditorinio reikalavimo dalį, kildinamą iš atliktų mokėjimų už BUAB „Tauralaukio kotedžai“, 475 326,56 Eur (274 560,86 Eur + 200 765,70 Eur) sumai pareiškėja pateikė teismui banko sąskaitos išrašus, kurie, teismo vertinimu, patvirtina, kad nurodyti mokėjimai buvo faktiškai atlikti.

2.10. Pirmosios instancijos teismas sutiko su nemokumo administratorės pastaba dėl kreditorinio reikalavimo mažinimo 300 Eur suma. Byloje esantis UAB „Tauralaukio namai“ sąskaitos išrašas už

laikotarpį 2018 m. vasario 1 d. – 2018 m. vasario 28 d. patvirtina, kad 2018 m. vasario 22 d. UAB „Tauralaukio namai“ gražinta 300 Eur suma per klaidą du kartus apmokėjus sąskaitą Nr. KG–2018-013 ir sprendė, kad yra pagrindas patvirtinti 475 026,56 Eur (274 260,86 Eur (274 560, 86 Eur – 300 Eur) + 200 765,70 Eur) kreditorinį reikalavimą, kildinamą iš atliktų mokėjimų už bankrutuojančią bendrovę.

2.11. Pareiškėja UAB „Tauralaukio namai“ 288 732,05 Eur hipoteka užtikrinto kreditorinio reikalavimo dalį grindė 2019 m. lapkričio 28 d. reikalavimo perleidimo sutartimi, kuria UAB „Tauralaukio namai“ iš BUAB „Tauralaukio kotedžai“ pirminio kreditoriaus A. N. į BUAB „Tauralaukio kotedžai“ įgijo reikalavimą pagal 2015 m. vasario 18 d. paskolos sutartį, taip pat pagal 2015 m. kovo 18 d. sutartinės (maksimalios) hipotekos sutartį. Nemokumo administratorės teigimu ši kreditorinio reikalavimo dalis negali būti tvirtinama, kadangi pagal 2019 m. gruodžio 20 d. Žemės pirkimo-pardavimo sutarties nustatytą atsiskaitymo už perleistą turtą tvarką įvyko priešpriešinių reikalavimų įskaitymas ir BUAB „Tauralaukio kotedžai“ prievolės UAB „Tauralaukio namai“ pagal perimtą A. N. reikalavimą, kilusį iš 2015 m. vasario 18 d. paskolos sutarties, pasibaigė visa apimtimi.

2.12. Iš byloje esančių duomenų teismas nustatė, kad 2018 m. vasario 18 d. A. N. su BUAB „Tauralaukio kotedžai“ sudarė paskolos sutartį, pagal kurią A. N. suteikė UAB „Tauralaukio kotedžai“ 174 000 Eur dydžio paskolą, kurią BUAB „Tauralaukio kotedžai“ įsipareigojo gražinti per trijų metų terminą, skaičiuojama nuo paskolos išmokėjimo dienos. 2019 m. lapkričio 28 d. A. N. ir UAB „Tauralaukio namai“ sudarė reikalavimo perleidimo sutartį, pagal kurią pirminis kreditorius A. N. perleido naujai kreditoriui UAB „Tauralaukio namai“ reikalavimo teisę į skolą kartu su visomis netesybomis pagal 2015 m. vasario 18 d. paskolos sutartį, taip pat 2015 m. kovo 18 d. sutartinės (maksimalios) hipotekos sutartį, notarinio reg. Nr. 1063. 2019 m. lapkričio 28 d. Reikalavimo perleidimo sutarties 1.2 punkte nurodyta, kad UAB „Tauralaukio kotedžai“ prievolė kreditoriui A. N. sudaro 288 732,05 Eur, 13,8 proc. metinių palūkanų suma. Reikalavimas perleidžiamas už 200 000 Eur (2019 m. lapkričio 28 d. Reikalavimo perleidimo sutarties 1.3 punktas). Tuo tarpu BUAB „Tauralaukio kotedžai“ ir UAB „Tauralaukio namai“ 2019 m. gruodžio 20 d. sudarė žemės sklypo pirkimo-pardavimo sutartį. Šia sutartimi UAB „Tauralaukio kotedžai“ pardavė, o UAB „Tauralaukio namai“ įsigijo 1 ha žemės sklypą, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini) Žemės sklypo pirkimo-pardavimo sutarties 3.1. punkte nurodyta, kad bendra parduodamo turto kaina – 484 000 Eur. Šalys sutarties 4.1.1. punkte taip pat susitarė dėl atsiskaitymo tvarkos, t. y. 200 000 Eur pirkėjas UAB „Tauralaukio namai“ tiesiogiai pervers į pardavėjo kreditoriaus A. N. nurodytą banko sąskaitą. Likusią turto kainos dalį – 284 000 Eur UAB „Tauralaukio namai“ perveda į pardavėjo BUAB „Tauralaukio kotedžai“ banko sąskaitą.

2.13. 2020 m. sausio 24 d. UAB „Tauralaukio namai“ ir UAB „Tauralaukio kotedžai“ sudarė Tarpusavio reikalavimų įskaitymo sutartį, pagal kurią šalys įskaitė viena kitos vienas kitą (piniginius) priešpriešinius reikalavimus (įsiskolinimus). 2020 m. sausio 24 d. Tarpusavio reikalavimų įskaitymo sutarties 2 punkte šalys susitarė ir patvirtino, kad UAB „Tauralaukio namai“ finansinis reikalavimas BUAB „Tauralaukio kotedžai“ ir UAB „Tauralaukio namai“ įsiskolinimas UAB „Tauralaukio kotedžai“ nuo sutarties pasirašymo momento tampa lygūs. Teismas padarė išvadą, kad 288 732,05 Eur kreditorinis reikalavimas kildinamas iš 2019 m. lapkričio 28 d. reikalavimo perleidimo sutarties, sudarytos tarp UAB „Tauralaukio namai“ iš BUAB „Tauralaukio kotedžai“ pirminio kreditoriaus A. N. į BUAB „Tauralaukio kotedžai“ įgijo reikalavimą pagal 2015 m. vasario 18 d. paskolos sutartį, taip pat pagal 2015 m. kovo 18 d. sutartinės (maksimalios) hipotekos sutartį yra nepagrįstas, todėl nusprendė netvirtinti UAB „Tauralaukio namai“ 288 732,05 Eur hipoteka užtikrinto kreditorinio reikalavimo dalies.

2.14. Apibendrinant aukščiau išdėstyta, pirmosios instancijos teismas pareiškėjos UAB „Tauralaukio namai“ prašymą dėl 1 051 753, 00 Eur dydžio finansinio reikalavimo patvirtinimo patenkino iš dalies ir patvirtino 747 183,59 Eur reikalavimą, kurį sudaro BUAB „Tauralaukio kotedžai“ 475 746,56 Eur (475 026,56 Eur + 720 Eur skola (už atliktus mokėjimus) ir 271 437,03 Eur reikalavimas (kaip M. K., E. S., UAB „Simis“, UAB „Apskaita visiems“, UAB „Domus estate“, UAB „Velvita“, UAB „Neilukas“, UAB „Parama“, UAB „Hafen LT“ reikalavimo teisių perėmėjos).

III. Atskirojo skundo ir atsiliepimo į jį argumentai

3. Apeliantas A. S. pateikė atskirąjį skundą dėl Vilniaus apygardos teismo 2020 m. spalio 29 d. nutarties, kuriame prašo panaikinti Vilniaus apygardos teismo 2020 m. spalio 29 d. nutarties dalį, kuria buvo patvirtintos UAB „Tauralaukio namai“ kreditorinio reikalavimo dalys: 84 464,99 Eur kreditorinis reikalavimas, kildinamas iš pirminio kreditoriaus E. S. reikalavimo, ir 274 260,86 Eur kreditorinis reikalavimas, kildinamas iš UAB „Tauralaukio namai“ atliktų mokėjimų už BUAB „Tauralaukio kotedžai“. Atskirasis skundas grindžiamas šiais argumentais:

3.1. Pirmosios instancijos teismo 2020 m. spalio 29 d. nutartis dalyje, kuria buvo patvirtintas UAB „Tauralaukio namai“ 84 464,99 Eur dydžio kreditorinis reikalavimas, kildinamas iš pirminio kreditoriaus E. S. reikalavimo ir 274 260,86 Eur UAB „Tauralaukio namai“ reikalavimo dalis, kildinama iš UAB „Tauralaukio namai“ atliktų mokėjimų už BUAB „Tauralaukio kotedžai“, yra neteisėta ir nepagrįsta, nes pirmos instancijos teismas pažeidė įrodymų vertinimo taisyklės, netyrė visų teismui pateiktų pirminių dokumentų pagrįstumo bei, vertindamas pirminių kreditorinių reikalavimų pagrįstumą, padarė nepagrįstas ir klaidingas išvadas, todėl skundžiama nutartis yra naikintina dėl žemiau nurodytų argumentų.

3.2. Spręsdamas dėl UAB „Tauralaukio namai“ kreditorinio reikalavimo patvirtinimo dalyje dėl 84 464,99 Eur (pirminis kreditorius E. S.) pirmos instancijos teismas padarė nepagrįstą išvadą, kad pirminis kreditorius E. S. pagal 2013 m. rugsėjo 6 d. paskolos sutartį Nr. ES01 ir 2013 m. rugsėjo 9 d. paskolos sutartį Nr. ES02 perdavė paskolos dalyką (pinigus) paskolos gavėjui BUAB „Tauralaukio kotedžai“ nuosavybėn, o BUAB „Tauralaukio kotedžai“ atsirado prievolė grąžinti skolą E. S., nors pirminių dokumentų, patvirtinančių, kad pirminis kreditorius E. S. pagal Paskolos sutartis perdavė paskolos dalyką (pinigus) paskolos gavėjui BUAB „Tauralaukio kotedžai“ nuosavybėn, nėra pateikta.

3.3. Pirmosios instancijos teismas padarė išvadą, kad paskolos sutarčių pratęsimų prie paskolos sutarčių sudarymas, kurių tekste nurodyta, kad paskolos davėjas E. S. perdavė paskolos gavėjui paskolos sutartyse nurodytas sumas, yra tariamai tinkamas įrodymas nuspręsti, jog paskolos dalykas (piniginės lėšos) buvo perduotas paskolos gavėjui BUAB „Tauralaukio kotedžai“. Apelianto manymu, pirmosios instancijos teismo padaryta išvada, kad realinės sutartys (paskolos sutartys) buvo įvykdytos ir paskolos dalyką paskolos davėjas E. S. perdavė paskolos gavėjui BUAB „Tauralaukio kotedžai“ prieštarauja byloje surinktiems įrodymams, formuojamai teismų praktikai bei skundžiamoje nutartyje padarytoms išvadoms.

3.4. Apelianto nuomone, byloje surinkti įrodymai nepatvirtina, kad E. S. pagal paskolos sutartis perdavė paskolos dalyką (pinigus) paskolos gavėjui BUAB „Tauralaukio kotedžai“ nuosavybėn, nes byloje nėra pirminių dokumentų, patvirtinančių, jog pirminis E. S. sumokėjo (perdavė) paskolos sutartyse nurodytas sumas paskolos davėjui. Į bylą nėra pateikti banko mokėjimo nurodymai ir jokie kiti pinigų sumokėjimą (pinigų gavimą) patvirtinantys pirminiai buhalteriniai dokumentai.

3.5. Atkreipė dėmesį, kad pagal paskolos sutartis neva suteiktas paskolas, paskolos gavėjas privalėjo sugražinti paskolos davėjui iki 2014 m. rugsėjo 30 d., o paskolos sutarčių pratesimai buvo pasirašyti tik 2015 m. sausio 26 d. Taigi, nuo paskolų sutartyse nurodyto paskolų gražinimo termino (2014 m. rugsėjo 30 d.) iki paskolos sutarčių pratesimų pasirašymo datos (2015 m. sausio 26 d.) praėjo 4 mėnesiai ir nėra jokių duomenų, kad paskolos davėjas atliktų kokius nors veiksmus susijusius su paskolos susigražinimu, nes nebuvo jokių reikalavimų sugražinti pradelstą skolą, priskaičiuotas palūkanas ir delspinigius. Be to, skundžiama nutartimi pirmosios instancijos teismo UAB „Tauralaukio namai“ patvirtinto kreditorinio reikalavimo suma (84 464,99 Eur) yra 3 081,76 Eur didesnė nei paskolos sutartyse ir paskolų sutarčių pratesimuose nurodyta paskolos suma (281 000 Lt arba 81 383,22 Eur), todėl nėra aišku kokiu pagrindu buvo papildomai priskaičiuota net 3 081,76 Eur suma.

3.6. Taigi, pirmosios instancijos teismas, sprenddamas, ar paskolos dalykas buvo perduotas paskolos gavėjui BUAB „Tauralaukio kotedžai“, kai nėra pateikti pirminiai paskolos dalyko perdavimą patvirtinantys dokumentai, skirtingai vertino susidariusią situaciją ir pateiktus įrodymus bei padarė skirtingas išvadas, nes vienu atveju (A. V.) nusprendė, kad paskolos dalykas paskolos gavėjui buvo neperduotas, o kitu atveju (E. S.) nusprendė, kad paskolos dalykas buvo perduotas.

3.7. Taip pat, pirmosios instancijos teismas, sprenddamas dėl 274 560,86 Eur kreditorinio reikalavimo dalies, kildinamo iš UAB „Tauralaukio namai“ atliktų mokėjimų už BUAB „Tauralaukio kotedžai“, patvirtinimo, nusprendė patvirtinti 274 260,86 Eur dydžio kreditorinį reikalavimą bei atsisakė tirti, ar UAB „Tauralaukio namai“ teismui pateiktuose dokumentuose nurodytos paslaugos tikrai buvo suteiktos BUAB „Tauralaukio kotedžai“. Apeliantas nesutinka su pirmosios instancijos teismo skundžiamoje nutartyje padaryta išvada, kad nėra „būtinybės tirti nurodytų mokėjimų pagrįstumą ir teisėtumą“ ir kitais nurodytais motyvais, nes, sutikus su skundžiamos nutarties motyvais, BUAB „Tauralaukio kotedžai“ bankroto byloje būtų patvirtinta nepagrįsta UAB „Tauralaukio namai“ kreditorinio reikalavimo dalis, nes nėra aišku, ar pagal pateiktus dokumentus faktiškai paslaugos / prekės ir t. t. buvo suteiktos BUAB „Tauralaukio kotedžai“, t. y. ar iš ties kilo prievolė tokius mokėjimus vykdyti. Tuo atveju, jeigu BUAB „Tauralaukio kotedžai“ bankroto byloje būtų patvirtintos išlaidos už paslaugas, kurios BUAB „Tauralaukio kotedžai“ buvo nesuteiktos, bus pažeisti ne tik visų bankrutuojančios įmonės kreditorių interesai bet ir viešasis interesas.

3.8. Apelianto manymu, bankroto bylą nagrinėjančiame teisme būtina ištirti visus patirtų išlaidų pirminius dokumentus, nes gali paaiškėti, jog BUAB „Tauralaukio kotedžai“ yra priskirtos nepagrįstos išlaidos už paslaugas, kurios realiai buvo suteiktos ne BUAB „Tauralaukio kotedžai“ (o UAB „Tauralaukio namai“, kuri ir perėmė visą nekilnojamąjį turtą iš BUAB „Tauralaukio kotedžai“). Pažymėjo, kad UAB „Tauralaukio namai“ atstovauja direktorius A. S., kuris pasirašė BUAB „Tauralaukio kotedžai“ sandorius dėl turto perleidimo susijusiam asmeniui UAB „Tauralaukio namai“, kurią atstovavo tas pats asmuo direktorius A. S., kuris sandorių sudarymo metu, buvo BUAB „Tauralaukio kotedžai“ direktorius (nuo 2016 m. rugpjūčio 3 d.) bei akcininkas ir UAB „Tauralaukio namai“ direktorius (nuo 2016 m. rugsėjo 29 d.) bei akcininkas. UAB „Tauralaukio namai“ sąskaitos išrašo duomenys patvirtina tik aplinkybę, kad UAB „Tauralaukio namai“ atliko mokėjimus už įvairias paslaugas, bet iš sąskaitos išrašo nėra aišku, ar paslaugos tikrai buvo suteiktos BUAB „Tauralaukio kotedžai“ ir neaišku kokiu teisiniu pagrindu UAB „Tauralaukio namai“ apmokėjo sąskaitas.

4. Atsakovė BUAB „Tauralaukio kotedžai“, atstovaujama nemokumo administratorės J. Z.-V., pateikė atsiliepimą į apelianto A. S. atskirąjį skundą dėl Vilniaus apygardos teismo 2020 m. spalio 29 d. nutarties, kuriame prašė atmesti apelianto atskirąjį skundą ir nutartį palikti nepakeistą.

Nurodė, kad pats kreditorius UAB „Tauralaukio namai“ į bylą pateikė tik paskolos sutartis sudarytas tarp UAB „Tauralaukio namai“ ir E. S., bet nepateikė įrodymų, kad E. S. realiai paskolino BUAB „Tauralaukio kotedžai“ pagal paskolos sutartis nurodytas sumas ir šio fakto įrodymo būtinybė iškilo apeliantui pateikus skundą dėl UAB „Tauralaukio namai“ finansinio reikalavimo dalies, administratorė, teikia apeliacinės instancijos teismui naujus įrodymus – bankinio pavedimo išrašus. Ginčydamas patvirtintą kreditorinio reikalavimo dalį – 274 260,86 Eur, apeliantas nurodo, kad pirmosios instancijos teismas neištyrė, ar paslaugos, už kurias sumokėjo UAB „Tauralaukio namai“ iš tiesų buvo suteiktos BUAB „Tauralaukio kotedžai“. Administratorė laiko tokius reikalavimus pertekliniais, nes byloje taip pat nėra ir duomenų, kurie keltų pagrįstų abejonių, jog dokumentuose (PVM sąskaitose faktūrose, darbų atlikimo aktuose) nurodyti darbai / paslaugos nebuvo atliktos. Kadangi dalis bankrutuojančios įmonės dokumentų buvo perduota Valstybinei mokesčių inspekcijai mokestiniam tyrimui atlikti ir administratorėi grąžinti tik 2020 m. spalio 29 d., administratorė negalėjo pateikti dalies PVM sąskaitų-faktūrų, kurios buvo apmokėtos nurodytais UAB „Tauralaukio namai“ bankiniais pavedimais. Dalis PVM sąskaitų-faktūrų negalėjo būti pateikti Vilniaus apygardos teismui, nes administratorė šių dokumentų neturėjo, apeliacinės instancijos teismui teikiami nauji įrodymai – PVM sąskaitos faktūros, kurios nebuvo pateiktos pirmosios instancijos teismui.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a :

IV. Apeliacinės instancijos teismo nustatytos aplinkybės, teisiniai argumentai ir išvados

5. Apeliacijos objektą sudaro teismo nutarties, kuria yra patvirtintas kreditoriaus UAB „Tauralaukio namai“ kreditorinis reikalavimas BUAB „Tauralaukio kotedžai“ bankroto byloje, teisėtumo ir pagrįstumo patikrinimas. Šį klausimą apeliacinės instancijos teismas sprendžia vadovaudamasis atskirojo skundo faktiniu ir teisiniu pagrindais bei patikrina, ar nėra absoliučių nutarties negaliojimo pagrindų (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – CPK) 320, 338 straipsniai). Absoliučių nutarties negaliojimo pagrindų nagrinėjamoje byloje nenustatyta. Teisėjų kolegija sprendžia, kad byloje nėra pagrindo peržengti atskirajame skunde nustatytas ribas.

Dėl naujų įrodymų prijungimo prie bylos

6. Atsakovė BUAB „Tauralaukio kotedžai“, atstovaujama nemokumo administratorės J. Z. - V., pateikė prašymą prijungti prie bylos šiuos naujus įrodymus – dokumentų perėmimo iš Valstybinės mokesčių inspekcijos akta, PVM sąskaitas faktūras, banko sąskaitos išrašą.

7. Pagal CPK 314 straipsnį apeliacinės instancijos teismas atsisako priimti naujus įrodymus, kurie galėjo būti pateikti pirmosios instancijos teisme, išskyrus atvejus, kai pirmosios instancijos teismas nepagrįstai atsisakė juos priimti ar kai šių įrodymų pateikimo būtinybė iškilo vėliau. Taip siekiama panaikinti galimybę piktnaudžiauti procesu ir skatinti bylos dalyvius veikti už greitą ir išsamų bylos ištyrimą, bylinėtis sąžiningai, atskleidžiant bylai reikšmingus duomenis pirmosios instancijos teisme, o ne sukuriant netikėtumus po pirmosios instancijos teismo sprendimo priėmimo.

8. Atsižvelgdama į pateiktų įrodymų turinį ir sąsają su nagrinėjamu klausimu dėl kreditorinio reikalavimo patvirtinimo, įvertinusi tai, kad pateikti nauji įrodymai gali patvirtinti nagrinėjamam ginčui svarbias aplinkybes, į nemokumo administratorės argumentus dėl naujų įrodymų pateikimo būtinumo apeliacinės instancijos teisme bei tai, kad dėl bylos elektroninio formato su pateiktais dokumentais turėjo galimybę susipažinti bylos baigtimi suinteresuoti asmenys, teisėjų kolegija

nemokumo administratorės prašymą dėl įrodymų prijungimo prie bylos ir jų vertinimo kartu su kitais byloje esančiais įrodymais tenkina.

Dėl atskirojo skundo argumentų

9. Vilniaus apygardos teismo 2020 m. gegužės 7 d. nutartimi, be kita ko, nutraukta UAB „Tauralaukio kotedžai“ restruktūrizavimo byla ir UAB „Tauralaukio kotedžai“, iškelta bankroto byla. Nutartis įsiteisėjo 2020 m. liepos 2 d. Įmonės nemokumo administratore paskirta J. Z.-V. Vilniaus apygardos teismo 2020 m. rugsėjo 1 d. nutartimi patvirtinti BUAB „Tauralaukio kotedžai“ kreditorių finansiniai reikalavimai pagal nemokumo administratorės pateiktus duomenis tame tarpe UAB „Tauralaukio namai“ 488 460,09 Eur kreditorinis reikalavimas.

10. BUAB „Tauralaukio kotedžai“ kreditorius A. S. pateikė atskirąjį skundą, dėl 2020 m. rugsėjo 1 d. nutarties, prašydamas panaikinti Vilniaus apygardos teismo 2020 m. rugsėjo 1 d. nutarties dalį, kuria BUAB „Tauralaukio kotedžai“ bankroto byloje patvirtintas UAB „Tauralaukio namai“ 488 460,09 Eur finansinis reikalavimas. Kreditorius atskirąjį skundą grindė tuo, kad UAB „Tauralaukio namai“ neįvykdė savo pareigos (dokumentais) pagrįsti prašomą patvirtinti kreditorinio reikalavimo dydį, todėl teismas, nenustatęs reikalavimo pagrįstumo ir jį patvirtinančių dokumentų turinio, negalėjo tokio dydžio reikalavimo patvirtinti.

11. Vilniaus apygardos teismas 2020 m. rugsėjo 14 d. nutartimi panaikino Vilniaus apygardos teismo 2020 m. rugsėjo 1 d. nutarties dalį, kuria patvirtintas kreditoriaus UAB „Tauralaukio namai“ 488 460,09 Eur kreditorinis reikalavimas. Ta pačia nutartimi teismas išskyrė kreditorės UAB „Tauralaukio namai“ finansinio reikalavimo tvirtinimo klausimą į atskirą civilinę bylą Nr. eB2-3900-803-803/2020 ir nustatė terminą BUAB „Tauralaukio kotedžai“ nemokumo administratorei J. Z.-V ir kreditoriui UAB „Tauralaukio namai“ papildomiems paaiškinimams ir įrodymams, susijusiems su prašomu patvirtinti kreditoriniu reikalavimu pateikti, atsižvelgiant į kreditorius A. S. atskirojo skundo argumentus. Kreditorė UAB „Tauralaukio namai“ pateikė teismui ir BUAB „Tauralaukio kotedžai“ nemokumo administratorei patikslintą prašymą patvirtinti jos 1 051 753,00 Eur kreditorinį reikalavimą. Nurodė, kad kreditorinis reikalavimas susideda iš: 1) 488 460,09 Eur kreditorinio reikalavimo, kuris buvo patvirtintas Vilniaus apygardos teismo 2019 m. sausio 22 d. nutartimi UAB „Tauralaukio kotedžai“ restruktūrizavimo byloje; 2) 288 732,05 Eur hipoteka užtikrinto kreditorinio reikalavimo iš A. N. kreditorinio reikalavimo perleidimo sutarties; 3) 274 560,86 Eur kreditorinio reikalavimo iš atliktų mokėjimų už BUAB „Tauralaukio kotedžai“.

12. Vilniaus apygardos teismas ginčijama nutartimi pareiškėjos UAB „Tauralaukio namai“ prašymą dėl 1 051 753, 00 Eur dydžio finansinio reikalavimo patvirtinimo patenkino iš dalies ir patvirtino 747 183,59 Eur reikalavimą, kurį sudaro atsakovės BUAB „Tauralaukio kotedžai“ 475 746,56 Eur (475 026,56 Eur + 720 Eur) skola (už atliktus mokėjimus) ir 271 437,03 Eur reikalavimas (kaip M. K., E. S., UAB „Simis“, UAB „Apskaita visiems“, UAB „Domus estate“, UAB „Velvita“, UAB „Neilukas“, UAB „Parama“, UAB „Hafen LT“ reikalavimo teisių perėmėjos).

13. Apeliantas A. S., ginčydamas pirmosios instancijos teismo nutartį, kuria patvirtintas UAB „Tauralaukio namai“ kreditorinis reikalavimas BUAB „Tauralaukio kotedžai“ bankroto byloje, nesutiko su nurodyta nutartimi dalyje, kuria patvirtintas kreditorinis reikalavimas perimtas iš pradinio kreditoriaus E. S. ir 475 746,56 Eur dydžio kreditorinis reikalavimas už atliktus mokėjimus už bankrutavusią bendrovę.

14. Nors nuo 2020 m. sausio 1 d. bankroto teisinius santykius reguliuoja Lietuvos Respublikos juridinių asmenų nemokumo įstatymas (toliau – JANĮ), nagrinėjamoje situacijoje išlieka aktualūs

kasacinio teismo išaiškinimai dėl kreditorinio reikalavimo patvirtinimo, suformuoti galiojant Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymui (toliau – ĮBĮ).

15. Kasacinis teismas yra pažymėjęs, kad kreditoriaus reikalavimo patvirtinimas ar atsisakymas jį tvirtinti lemia ne tik konkretaus kreditoriaus teisę visiškai ar iš dalies gauti savo reikalavimų patenkinimą iš bankrutuojančios įmonės turto, bet ir turi įtakos patvirtintų kreditorių reikalavimų bendrai sumai bei proporcijoms, kuriomis bus tenkinami visų kreditorių reikalavimai. Dėl to kreditorinio reikalavimo pagrįstumo patikrinimo stadija, einanti prieš jo patvirtinimą, yra reikšminga ne tik kreditoriaus reikalavimą reiškiančiam, bet ir kitiems kreditoriams, ir yra būtina kreditoriaus reikalavimo patvirtinimo sąlyga. Pirminį kreditoriaus pareikštų reikalavimų patikrinimą atlieka bankrutuojančios bendrovės administratorius pagal kreditoriaus bei bendrovės pateiktus apskaitos dokumentus, ir reikalavimus arba teikia tvirtinti teismui, arba juos ginčija teisme. Nepriklausomai nuo administratoriaus pozicijos dėl konkrečių kreditorių reikalavimų, juos dar kartą tikrina teismas. Kasacinio teismo praktikoje pažymima, kad teismas kreditoriaus reikalavimą tvirtina tik tokiu atveju, jei iš byloje esančių duomenų galima išvada, jog jis pagrįstas įrodymais, kurių nepaneigia kiti įrodymai (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2009 m. rugsėjo 30 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-369/2009).

16. Atsižvelgiant į viešojo intereso egzistavimą bankroto byloje, teismas jose turi būti aktyvus ir, nesant byloje pakankamai duomenų išvadai dėl kreditoriaus reikalavimo pagrįstumo, imtis priemonių išaiškinti kreditoriaus reikalavimo patvirtinimui reikšmingas aplinkybes (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2011 m. balandžio 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-188/2011). Teisėjų kolegija pažymi, kad jeigu teismas patvirtintų nepagrįstą kreditoriaus finansinį reikalavimą, taip būtų pažeidžiami kitų kreditorių interesai, kadangi kreditorius, kurio reikalavimas nepagrįstas, įgytų perdėtą pranašumą kitų bankrutuojančios bendrovės (įmonės) kreditorių atžvilgiu tiek galimybės gauti reikalavimo patenkinimą, tiek kitų JANĮ įtvirtintų kreditorių teisių skolininko bankroto byloje įgyvendinimo aspektu.

Dėl kreditorinio reikalavimo dalies perimtos iš pradinio kreditoriaus E. S.

17. Nesutikdamas su pirmosios instancijos teismo nutartimi šioje dalyje, apeliantas nurodė, kad teismas padarė nepagrįstą išvadą, jog pirminis kreditorius E. S. pagal 2013 m. rugsėjo 6 d. paskolos sutartį Nr. ES01 ir 2013 m. rugsėjo 9 d. paskolos sutartį Nr. ES02 perdavė paskolos dalyką (pinigus) paskolos gavėjui BUAB „Tauralaukio kotedžai“ nuosavybėn, o BUAB „Tauralaukio kotedžai“ atsirado prievolė grąžinti skolą E. S., nors pirminių dokumentų, patvirtinančių, kad pirminis kreditorius E. S. pagal Paskolos sutartis perdavė paskolos dalyką (pinigus) paskolos gavėjui BUAB „Tauralaukio kotedžai“ nuosavybėn, nėra pateikta.

18. Remiantis CK 6.870 straipsnio 1 dalimi, paskolos sutartimi viena šalis (paskolos davėjas) perduoda kitos šalies (paskolos gavėjo) nuosavybėn pinigus arba rūšies požymiais apibūdintus suvartojamuosius daiktus, o paskolos gavėjas įsipareigoja grąžinti paskolos davėjui tokią pat pinigų sumą (paskolos sumą) arba tokį pat kiekį tokios pat rūšies ir kokybės kitų daiktų bei mokėti palūkanas, jeigu sutartis nenustato ko kita. Pagal šio straipsnio 2 dalį, paskolos sutartis pripažįstama sudaryta nuo pinigų arba daiktų perdavimo momento.

19. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktika dėl paskolos sutarties sudarymo fakto įrodinėjimo yra pakankamai gausi ir išplėtotą. Teisminiams ginčams, kilusiems iš paskolos teisinių santykių, yra taikomos bendrosios civilinio proceso įrodinėjimo normos (CPK XIII skyrius) bei materialinio šių teisinių santykių reguliavimo nulemtos taisyklės. Pagal bendrąją įrodinėjimo naštos paskirstymo taisyklę dalyvaujantys civiliniame teisiniame ginče asmenys turi įstatyme nustatytą pareigą įrodyti

aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu (CPK 178 straipsnis). Aplinkybę dėl paskolos sutarties sudarymo, kaip ir bet kurią kitą aplinkybę, teismas konstatuoja pagal įrodymų vertinimo taisyklės, t. y. įvertinęs visus byloje surinktus įrodymus ir iš jų viseto padaręs išvadą, kai susiformuoja teismo įsitikinimas, kad tokia aplinkybė egzistuoja arba neegzistuoja (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2016 m. liepos 7 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-361-378/2016, 31 punktą).

20. Iš byloje esančių rašytinių įrodymų, pirmosios instancijos teismas nustatė, kad tarp BUAB „Tauralaukio kotedžai“ (paskolos gavėjas) ir E. S. (paskolos davėjas) 2013 m. rugsėjo 6 d. buvo sudarytos paskolos sutartys Nr. ES01 ir 2013 m. rugsėjo 9 d. paskolos sutarties Nr. ES02 su 2015 m. sausio 26 d. pratęsimais, kuriuose yra nurodyta, kad paskolos sutartimi paskolos davėjas perduota atitinkamai 230 000 Lt ir 51 000 Lt paskolos gavėjui, pinigus pervedant į banko sąskaitą. 2015 m. sausio 26 d. paskolos sutarčių pratęsimų 3 punkte šalys susitarė, kad paskolos davėjas pratęsia paskolos gražinimo terminą iki 2015 rugpjūčio 30 d. Pirmosios instancijos teismas padarė išvadą, kad į bylą pateikti įrodymai yra pakankami spręsti, kad paskolos pagal 2013 m. rugsėjo 6 d. paskolos sutartį Nr. ES01 ir 2013 m. rugsėjo 9 d. paskolos sutartį Nr. ES02 BUAB „Tauralaukio kotedžai“ buvo suteiktos. Teisėjų kolegija su šiais argumentais sutinka. Paskolos sutarčių pratęsimai, kuriais buvo pratęsimas suteiktų paskolų gražinimo terminas, yra pasirašyti abiejų sutarties šalių, vadinasi nei kreditorius, nei skolininkas, termino pratęsimui prieštaravimo nepareiškė. Byloje nėra pateikta įrodymų, paneigiančių šiuos susitarimus ir patvirtinančių, kad susitarimai neatitinka tikrosios šalių valios. Tokiu būdu, skolininkas savo parašu patvirtino aplinkybę, kad jam paskola yra suteikta.

21. Atkreiptinas dėmesys dar ir į tai, kad kartu su atsiliepimu į atskirąjį skundą nemokumo administratorė pateikė BUAB „Tauralaukio kotedžai“ AB SEB banke esančios sąskaitos išrašą, kuriame yra matoma, kad E. S. bankrutuojančiai bendrovei 2013 m. rugsėjo 6 d. ir 2013 m. rugsėjo 9 d. trimis banko pavedimais pervedė 84 464,99 Eur (281 000 Lt). Taigi, teisėjų kolegijos vertinimu, nagrinėjamu atveju byloje yra pakankamai įrodymų, patvirtinančių, kad tarp BUAB „Tauralaukio kotedžai“ ir E. S. susiklostė paskolos teisiniai santykiai. Atitinkamai darytina išvada, kad BUAB „Tauralaukio kotedžai“ kyla pareiga gražinti E. S. 84 464,99 Eur paskolą bei palūkanas. Kaip nurodyta pirmosios instancijos teismo ginčijamoje nutartyje, E. S. 2018 m. vasario 19 d. reikalavimo perleidimo sutartimi perleido naujam kreditoriui UAB „Tauralaukio namai“ turėtas reikalavimo teisės į BUAB „Tauralaukio kotedžai“ pagal paskolos sutartis Nr. ES01 ir Nr. ES02. Taigi, pirmosios instancijos teismas padarė pagrįstą išvadą, kad UAB „Tauralaukio namai“ įrodė 84 464,99 Eur reikalavimo pagrįstumą.

22. Apeliantas, ginčydamas pirmosios instancijos teismo nutartį šioje dalyje taip pat nurodė, kad pagal paskolos sutartis neva suteiktas paskolas, paskolos gavėjas privalėjo sugražinti paskolos davėjui iki 2014 m. rugsėjo 30 d., o paskolos sutarčių pratęsimai buvo pasirašyti tik 2015 m. sausio 26 d. Taigi nuo paskolų sutartyse nurodyto paskolų gražinimo termino (2014 m. rugsėjo 30 d.) iki paskolos sutarčių pratęsimų pasirašymo datos (2015 m. sausio 26 d.) praėjo 4 mėnesiai.

23. Teisėjų kolegija pažymi, kad paskolos gražinimo termino pratęsimas nėra ribojamas įstatymų. Paskolos gražinimo terminas gali būti pratęsimas tiek kartų, kiek yra reikalinga laiko paskolai gražinti. Nagrinėjamu atveju, aplinkybė, kad susitarimas dėl paskolos termino pratęsimo buvo pasirašytas jau pasibaigus paskolos gražinimo terminui, nesudaro pagrindo konstatuoti, kad ši aplinkybė iš esmės gali paneigti tarp šalių BUAB „Tauralaukio kotedžai“ (paskolos gavėjas) ir E. S. (paskolos davėjas) susiklosčiusius paskolos teisinius santykius, kadangi paskolos gražinimo termino pratęsimas reikšmingos esmės turi skaičiuojant palūkanas už suteiktas paskolas. Kaip jau minėta,

byloje nėra jokių duomenų paneigiančių paskolos sutarties šalių valią dėl paskolos grąžinimo termino pratęsimo.

24. Apelianto teigimu, skundžiama nutartimi pirmosios instancijos teismo UAB „Tauralaukio namai“ patvirtinto kreditorinio reikalavimo suma (84 464,99 Eur) yra 3 081,76 Eur didesnė nei paskolos sutartyse ir paskolų sutarčių pratęsimuose nurodyta paskolos suma (281 000 Lt arba 81 383,22 Eur), todėl nėra aišku kokių pagrindų buvo papildomai priskaičiuota net 3 081,76 Eur suma.

25. Teisėjų kolegija sutinka su atskirojo skundo argumentu šioje dalyje, t. y. su argumentu, kad 281 000 Lt sudaro 81 383,22 Eur, tačiau sprendžia, kad konvertuojant litą į eurus, tikėtina buvo padarytas rašymo apsirikimas. Teismas gali savo iniciatyva ar dalyvaujančių byloje asmenų pareiškimu ištaisyti sprendime rašymo apsirikimus ar aiškias aritmetines klaidas, kurių ištaisyimas nekeičia sprendimo esmės. Ištaisymų klausimas išsprendžiamas rašytinio proceso tvarka (CPK 276 straipsnio 2 dalis). Šios įstatymo nuostatos yra taikomos ir tarpiniams procesiniams teismo sprendimams. Taigi, pastabėjęs, kad ginčijamoje teismo nutartyje yra padarytas rašymo apsirikimas, apeliantas, ar kitas byloje dalyvaujantis asmuo, turi teisę kreiptis į pirmosios instancijos teismą su prašymu ištaisyti rašymo apsirikimą. Tačiau šiuo aspektu teisėjų kolegija pažymi, kad vien dėl padaryto rašymo apsirikimo nėra pagrindo konstatuoti, kad pirmosios instancijos teismo nutartis šioje dalyje yra neteisėta, nepagrįsta ir todėl turi būti panaikinta.

Dėl kreditorinio reikalavimo dalies už atliktus mokėjimus

26. Nesutikdamas su pirmosios instancijos teismo nutartimi šioje dalyje, apeliantas nurodė, kad teismas, spręsdamas dėl 274 560,86 Eur kreditorinio reikalavimo dalies, kildinamo iš UAB „Tauralaukio namai“ atliktų mokėjimų už BUAB „Tauralaukio kotedžai“, patvirtinimo, nusprendė patvirtinti 274 260,86 Eur dydžio kreditorinį reikalavimą bei atsisakė tirti, ar UAB „Tauralaukio namai“ teismui pateiktuose dokumentuose nurodytos paslaugos tikrai buvo suteiktos BUAB „Tauralaukio kotedžai“. Taigi, lieka neaišku, ar pagal pateiktus dokumentus faktiškai paslaugos / prekės ir t. t. buvo suteiktos BUAB „Tauralaukio kotedžai“, t. y. ar iš ties kilo prievolė tokius mokėjimus vykdyti. Apelianto manymu, bankroto bylą nagrinėjančiame teisme būtina ištirti visus patirtų išlaidų pirminius dokumentus, nes gali paaiškėti, jog BUAB „Tauralaukio kotedžai“ yra priskirtos nepagrįstos išlaidos už paslaugas, kurios realiai buvo suteiktos ne BUAB „Tauralaukio kotedžai“ (o UAB „Tauralaukio namai“, kuri ir perėmė visą nekilnojamąjį turtą iš BUAB „Tauralaukio kotedžai“).

27. Pirmosios instancijos teismas, patenkindamas UAB „Tauralaukio namai“ pareiškimą dėl kreditorinio reikalavimo patvirtinimo šioje dalyje nustatė, kad kreditorė už bankrutuojančią bendrovę sumokėjo šias sumas: 1) už laikotarpį nuo 2017 m. spalio 17 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. – 7 305,84 Eur sumai; 2) už laikotarpį nuo 2018 m. sausio 1 d. iki 2018 m. gruodžio 31 d. – 264 946,65 Eur sumai; 3) už laikotarpį nuo 2019 m. sausio 1 d. iki 2019 m. gruodžio 31 d. – 8 597,61 Eur sumai; 4) už laikotarpį nuo 2020 m. sausio 1 d. iki 2020 m. rugpjūčio 25 d. – 4 902,77 Eur sumai, kas bendrai sudaro 285 752,87 Eur, tačiau pareiškėja prašė teismo patvirtinti 274 560,86 Eur reikalavimo dalį, kadangi paaiškino, jog 2018 m. balandžio 3 d. iš BUAB „Tauralaukio kotedžai“ įsigijo žemės sklypą su gyvenamaisiais namais, adresu (duomenys neskelbtini), o mokėjimai po 2018 m. balandžio 3 d. pirkimo-pardavimo sutarties sudarymo buvo faktiškai susiję su šio turto išlaikymu. Savo reikalavimui pagrįsti kreditorė pateikė banko sąskaitos išrašus. Teisėjų kolegija, susipažinusi su į bylą pateiktais kreditorės UAB „Tauralaukio namai“ „Swedbank“, AB banko sąskaitos išrašais 2017-2020 m. laikotarpiu nustatė, kad juose yra detalieji nurodytos mokėjimo datos, mokėjimo numeriai, sumos ir paskirtys, sąskaitos faktūros pagal kurias mokėjimai atliekami bei pirminis mokėtojas, t. y. BUAB „Tauralaukio kotedžai“. Todėl teisėjų kolegija neturi pagrindo

nesutikti su pirmosios instancijos teismo padaryta išvada, kad UAB „Tauralaukio namai“ įrodė, jog turi reikalavimo teisę į bankrutuojančią bendrovę, kadangi vadovaujantis CK 6.50 straipsnio 3 dalimi, trečiajam asmeniui, įvykdžiusiam prievolę, pereina kreditoriaus teisės, susijusios su skolininku.

28. Teisėjų kolegijos vertinimu, pirmosios instancijos teismas, sprenddamas, kad UAB „Tauralaukio namai“ įrodė reikalavimų pagrįstumą BUAB „Tauralaukio kotedžai“ bankroto byloje atliko išsamią byloje pateiktų įrodymų analizę ir priėmė pagrįstą nutartį šioje dalyje. Kaip teisingai apeliantai išaiškino pirmosios instancijos teismas, nagrinėjamos bylos dalykas yra pareiškėjos reikalavimo atsakovei pagrįstumas. Nagrinėjamoje byloje nėra ginčijamos BUAB „Tauralaukio kotedžai“ pateiktos sąskaitos faktūros už suteiktas paslaugas. Įvykusį prekių tiekimą arba paslaugų teikimą apmokestinamasis asmuo privalo įforminti PVM sąskaita faktūra arba užtikrinti, kad įvykusį prekių tiekimą arba paslaugų teikimą jo vardu įformintų šių prekių ar paslaugų pirkėjas arba trečiasis asmuo. Taigi į bylą pateiktos PVM sąskaitos faktūros yra pakankamas įrodymas spręsti, kad atsakovei paslaugos buvo suteiktos, o už jas, remiantis banko sąskaitos išrašais, apmokėjo kreditorė UAB „Tauralaukio namai“. Nagrinėjamu aspektu pasakytina ir tai, kad byloje nėra jokių duomenų, galinčių pagrįsti apelianto argumentus apie tai, kad neva paslaugos pagal apmokėtas PVM sąskaitas faktūras buvo suteiktos ne BUAB „Tauralaukio kotedžai“, o kreditoriui UAB „Tauralaukio namai“. Tokių aplinkybių nenustatė ir nemokumo administratorė, atlikusi pirminį kreditorės UAB „Tauralaukio namai“ reikalavimo pagrįstumo patikrinimą. Todėl darytina išvada, kad UAB „Tauralaukio namai“, įvykdžiusi UAB „Tauralaukio kotedžai“ pinigines prievoles jos kreditoriams, įgijo teisę sumokėtų sumų reikalauti iš skolininkės, t. y. BUAB „Tauralaukio kotedžai“ (CK 6.50 straipsnio 3 dalis).

29. Apeliantas taip pat pažymėjo ir tai, kad UAB „Tauralaukio namai“ atstovauja direktorius A. S., kuris pasirašė BUAB „Tauralaukio kotedžai“ sandorius dėl turto perleidimo susijusiam asmeniui UAB „Tauralaukio namai“, kurią atstovavo tas pats asmuo direktorius A. S., kuris sandorių sudarymo metu, buvo BUAB „Tauralaukio kotedžai“ direktorius (nuo 2016 m. rugpjūčio 3 d.) bei akcininkas ir UAB „Tauralaukio namai“ direktorius (nuo 2016 m. rugsėjo 29 d.) bei akcininkas.

30. Teisėjų kolegijos vertinimu, šie apelianto argumentai nesudaro pagrindo spręsti, kad kreditorė UAB „Tauralaukio namai“ reikalavimas gali būti nepagrįstas vien dėl to, jog juridinių asmenų interesus atstovauja tas pats juridinio asmens vadovas ir dalyvis. Juridinis asmuo civiliniuose teisiniuose santykiuose veikia kaip savarankiškas civilinio teisinio santykio subjektas. Nagrinėjamoje byloje nėra jokių duomenų apie abiejų bendrovių interesus atstovaujančių juridinio asmens organų neteisėtus veiksmus ir / arba ketinimus. Įstatymo nėra draudžiama vienam juridiniam asmeniui sudaryti sandorį su kitu juridiniu asmeniu, net ir tuo atveju, jei jį atstovauja tie patys valdymo organai. Atsižvelgiant į tai, teisėjų kolegija atmeta ir šiuos apelianto argumentus kaip nepagrįstus.

Dėl procesinės bylos baigties

31. Apibendrinama tai, kas išdėstyta, teisėjų kolegija konstatuoja, kad atskirojo skundo argumentai nesudaro įstatyme nustatytų pagrindų naikinti ginčijamą pirmosios instancijos teismo nutarties dalį, todėl atskirasis skundas atmestinas, o ginčijama nutartis paliktina nepakeista (CPK 337 straipsnio 1 dalies 1 punktas).

Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 337 straipsnio 1 dalies 1 punktu,

n u t a r i a:

Vilniaus apygardos teismo 2020 m. spalio 29 d. nutartį palikti nepakeistą.

Teisėjai Kazys Kailiūnas

Vilija Mikuckienė

Antanas Rudzinskas